

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

Påskdagen

”Kristus är uppstånden”

Lukasserien

Det finns ingen beskrivning av Jesu uppståndelse i bibeln. Ingen analys av vad som skedde. Alla fyra evangelierna berättar bara att han lades i en grav och att en sten rullades för och förseglades. Sen på påskdagens morgon så var stenen bortrullad och graven tom. Den största händelsen i historien skedde utan vittne medan mänskligheten sov.

Allt kan inte förklaras, det finns saker som bör förbli ett mysterium. Det viktiga är inte alltid att analysera och beskriva. Det som möter kvinnorna på påskdagens morgon är bara en tom grav och ängeln som sa: ”Varför söker ni den levande bland de döda?”

Fast graven var inte helt tom. Linnebindlarna låg kvar där. När man läser Lukas evangelium så är det intressant att jämföra början med slutet av evangeliet. Linnebindlarna förekom nämligen i början också. Lukas är den enda som beskriver hur Maria tar Jesusbarnet lindar honom och lägger honom i en krubba. Här i slutet så är det Josef från Arimataia som tar Jesu kropp, lindar honom och lägger honom i en grav. Linnebindlarna symboliserar Jesus mänsklighet, de är hans mänskliga kläder, som han alltså fick av Maria en gång. De kläderna har han lämnat kvar i graven.

Men hans kropp är alltså inte kvar där, vilket är ett viktigt påpekande. Jesu uppståndelse var en kroppslig uppståndelse, han uppstod med sin kropp. Det var inte bara en andlig uppståndelse.

Samtidigt så är hans mänskliga kropp förvandlad, gudomliggjord. Att stenen var bortrullad, berodde inte på att Jesus skulle kunna komma ut utan för att lärjungarna skulle kunna komma in och se att graven var tom. I sin uppståndelsekropp så är Jesus inte bunden till rummets och tidens begränsningar. Han försvinner mitt framför Emmauslärjungarnas ögon, för att lika oväntat dyka upp bland de andra bakom låsta dörrar. Stenen framför graven skulle naturligtvis inte hindrat honom.

Men det skulle ta några dagar innan uppståndelsens faktum sjönk in i lärjungarna medvetande. En vecka tog det för Tomas. När kvinnorna kom springande på morgonen och jublande berättade att graven var tom och att Jesus hade uppstått så tog de andra inte detta på allvar, det bara var prat ansåg de. Vi kan förstå om kvinnorna blev frustrerade. Här hade de tidernas största glädjenyhet att berätta, en nyhet som skulle vända all deras förtvivlan och hopplöshet till sin motsats, och så blev de inte trodda. Istället blir de avfärdade med att prata strunt.

Samtidigt: vi förstår också lärjungarna. De måste ha känt sig grundligt besvikna. Den människa som de hade trott och hoppats på, som de hade satsat sina liv på, han var nu död. Dessutom så hade det verkat som om han gick in i döden frivilligt. Att Jesus gång på gång hade förklarat att han visserligen skulle lida och dö men sen uppstå på den tredje dagen, det hade de glömt nu. Och den som en gång har blivit besviken har svårare att få tillbaka tilliten. Nej, lärjungarna var inte lättövertygade, men vissheten om hans uppståndelse skulle långsamt etsa sig fast i deras sinnen.

Här har vi nu ursprunget till dagens världsvida kyrka. Elva lärjungar, några kvinnor och en del andra anhängare till Jesus. De är rädda och förtvivla. Nu hade de blivit förvirrade också av kvinnornas berättelse. Ändå skulle budskapet om Jesu uppståndelse på ett genomgripande sätt förändra dem. Frimodigt skulle de gå ut och berätta för andra, med en sådan trovärdighet att tusentals skulle komma till tro.

Deras trovärdighet bottnade i att uppståndelsen hade blivit en del av deras liv. Det var inte bara en dogm, en lärosats. De hade drabbats av Jesu uppståndelse med full kraft.

Är du drabbad? Har vissheten om Jesu uppståndelse etsats sig fast i ditt sinne? Så att det inte bara är en historisk händelse utan en levande verklighet. Det finns många som söker Jesus bland de döda även idag. Som söker honom bland döda historiska gestalter, som inte har förstått att han lever här och nu idag.

Det var inte bara så att Jesus led och dog för dig. Han uppstod också för dig. Genom sitt lidande på korset så besegrade han synden och genom sin uppståndelse så besegrade han döden.

Vi får nu leva våra liv medvetna om detta. Vi behöver inte vara rädda för döden eftersom den är besegrad. Att leva i ljuset av Kristi uppståndelse betyder att mycket i livet får en annan prioritering. Det viktiga är inte att överleva utan att leva. Om allt som finns är detta livet här och nu, och det sen inte är något mer, då kan mycket bli tvångsmässigt. Det blir mycket som måste hinnas med innan livet tar slut. Döden kan hänga som en mörk skugga över en.

Men nu är Kristus uppstånden, han uppstod som den förste av oss alla. Han gick före oss, inte bara in i lidandet och döden utan också in i uppståndelsen. Så låt oss inte söka den levande bland de döda.